

בש"פ 4594/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 4594/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 28.6.2021 (כב' השופט א' ביתן,
ס"נ) ב-עמ"י 60398-06-21

בשם העורר: עו"ד ראופנג'אר

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 28.6.2021 (סגן הנשיאה, השופט א' ביתן) ב-עמ"י 60398-06-21, שבגדרה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום באשקלון מיום 27.6.2021 (השופטת ע' אייזדורפר) ב-מ"י 52605-06-21. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המבקש עד ליום 5.7.2021 בשעה 15:00.
2. המבקש, קטין יליד שנת 2004, נעצר ביום 22.6.2021 בחשד לביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, יידוי אבנים לעבר כלי תחבורה, קשירת קשר לעשות פשע, תקיפה וחבלה ממשית בצוותא והתפרעות, הכל על רקע לאומני. ביום 23.6.2021 הגישה המשיבה בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המבקש בעשרה ימים, וזאת לצורך ביצוע פעולות חקירה. בהחלטה מאותו היום נעתר בית משפט השלום (השופטת ד' בונדה) לבקשה באופן חלקי, והורה

על מעצרו של המבקש עד ליום 27.6.2021.

ביום 27.6.2021 הגישה המשיבה בקשה שנייה להארכת המעצר, הפעם בתשעה ימים נוספים. בהחלטה מאותו היום ציין בית משפט השלום (השופט ע' אייזנר) כי העבירות המיוחסות למשיב מולידות עילת מעצר של מסוכנות, וכי מחומרי החקירה עולה כי חלקו של המשיב בפרשה אינו שולי. עם זאת צוין כי "אין לשכוח כי מדובר בקטין ויש להמשיך ולפקח על התפתחות החקירה". לפיכך נעתר בית משפט השלום לבקשה באופן חלקי בלבד, והורה על הארכת המעצר עד ליום 29.6.2021.

3. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים, וכי קיימות ראיות המבססות חשד סביר. כן נקבע כי קיימות עילות המצדיקות את המעצר, וכי בשלב הנוכחי אין חלופת מעצר שביכולתה להשיג את תכלית המעצר. עוד ציין בית המשפט שלאחר עיון בתוכנית החקירה הוא שוכנע כי פעולות החקירה המתוכננות הן סבירות, וכך גם הערכת הזמן לגביהן. בית המשפט עמד על כך שהוא אינו רואה טעם "בחלוקת תקופת המעצר שכבר כעת ניתן לעמוד על חיוניותה, לחלקים". משכך קיבל בית המשפט המחוזי את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד ליום 5.7.2021 בשעה 15:00. מכאן בקשת הרשות לערור שלפניי.

המבקש טוען כי יש ליתן רשות לערור בעניינו עקב קיומן של נסיבות פרטניות מיוחדות המצדיקות זאת, וכן עקב יישום שגוי של הדין ופגיעה בלתי מידתית בזכויותיו המצדיקה "התערבות מן הצדק". בתוך כך נטען כי בית המשפט המחוזי לא העניק ביטוי ממשי להוראת סעיף 10א לחוקהנוער (שפיטה, ענישהודרכיטיפול), התשל"א-1971, הקובע כי מעצר קטינים הוא בגדר אמצעי אחרון, וכי היה על בית המשפט המחוזי להאריך את המעצר לפרק זמן קצר ככל הניתן על מנת לפקח על התקדמות החקירה. עוד נטען כי זכויותיו של המבקש נפגעו בפועל שעהשנחקר על ידי שירות הביטחון הכללי ביום מעצרו, וזאת מבלי שהתאפשר לו להיוועץ בסניגור קודם לכן. לפי הנטען, פעולה זו בוצעה בזדון ובמטרה לקבל הודאה מהמבקש בטרם יקבל ייעוץ משפטי.

4. לאחרעיוןבבקשהלהמתןרשותלערורעלנספחיה, הגעתי לכלל מסקנהכדינהלהידחותאףמבלילהידרשלתגובתהמשיבה. כידוע, בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, כפי שנקבעהבענייןחניוןחיפה (רע"א 103/82 חניוןחיפהבע"מנ' מצתאור (הדרכיפה) בע"מ, פ"דלו(3) 123 (1982)). אמת מידה מצמצמת זו הוחלה גם בהליכים פליליים (בש"פ 4451/20 מחיסין' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.7.2020)). ההלכה היא שרשות לערור תינתןבמקריםהמעורריםשאלהבעלתחשיבותעקרוניתהחורגתמעניינם הפרטנישל הצדדים, אוכאשרמתקיימותנסיבותייחודיותהמצדיקותהתערבות (ראומיניריבם: בש"פ 3210/21 קראעין' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.5.2021); בש"פ 6513/20 אלמלך' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)). כפי שיבואר מיד, מקרה זה אינו נופל לגדר חריגים אלה.

5. כאמור, המבקש טוען כי היה על בית המשפט המחוזי להסתפק בהארכת המעצר לתקופה קצרה ככל הניתן, על מנת לפקח על התקדמות החקירה. עיון בהחלטת בית המשפט מראה כי כך אכן נעשה: בית המשפט עיון בתכנית החקירה ושוכנע כי פעולות החקירה המתוכננות הן חיוניות, וכי לצורך ביצוען דרוש פרק הזמן שנתבקש, דהיינו עד 5.7.2021. מההחלטה עולה בבירור כי בית המשפט היה סבור שפרק זמן קצר מזה לא יספיק לביצוע פעולות החקירה המתוכננות. עניינו הרואה כי בית המשפט בהחלט קיים פיקוח על התקדמות החקירה. משכך לא נפל כל פגם

בהחלטתו, לא כל שכן כזה המצדיק התערבות "בגלגול שלישי"; ויובהר כי העובדה שבית המשפט המחוזי הגיע למסקנה אחרת מבית משפט השלום אינה מצדיקה כשלעצמה מתן רשות לערור (בש"פ 3324/21 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 5 (13.5.2021)).

ומכאן לטענת המבקש באשר לפגיעה בזכות ההיוועצות שלו במהלך חקירת שירות הביטחון הכללי. אכן, לפגיעה בזכות ההיוועצות עם עורך דין נודעת נפקות גם בשלב המעצר; ועם זאת, יש לתת את הדעת לאיזונים שעל בית המשפט לערוך בנקודת הזמן הזו. עמדה על כך שהשופטת ע' ארבל-בש"פ 9220/12 פרץ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.12.2016):

"המשך מעצרו של עצור שנפלגם משמעותי ומהותי בזכויות הבסיסיות כעצור עלול לבנסיות המתאימות לפגוע בלגיטימיות שלה לי המשפט, בטוהרה הליך הפלילי ליובאמון הציבור במערכת המשפט. מצופה כי רשויות החקירה יקפידו הקפדה תירעהל זכויותיו של עצור, הנמצא במעמד פגיע עוקשה ביותר. פגיעה שהיא משמעותית בזכויותיו של העצור עשויה לשמוט אתה צידוקה המוסרי מתחת להמשך מעצר... עם זאת, מובן כי אין מדובר בערך מוחלט, ויש ליתן את הדעת לשיקולים אחרים המצדיקים את המשך מעצרו של החשוד. בית המשפט, אם כן, ידרש לאזן בין הפגיעה בזכויות החשוד, מהותה, חומרתה, משמעותיותה, משכה וכדומה, לבין האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו של החשוד, הכולל את ערך גילוי האמת, הלחימה בפשיעה וההגנה על שלום הציבור, שייבחנו בהתאם לאופיה חדשות וצרכי החקירה".

המעשים המיוחסים למבקש הם חמורים, והמסוכנות הנשקפת ממנו היא מובהקת. נוסף על כך, בית המשפט המחוזי התרשם כי יש צורך בהמשך מעצרו על מנת לבצע פעולות חקירה חיוניות. מהאמור עולה כי בנסיבות המקרה דן ובנקודת הזמן הנוכחית, האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו של המבקש גובר על פגיעה הנטענת בזכויותיו (והשוו: בש"פ 2563/19 ניאזוב נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (14.8.2019); בש"פ 2213/19 עליאן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.3.2019)). עם זאת ראוי לציין, מבלי לנקוט עמדה כמובן, כי הטענות שמעלה המבקש בהתייחס להתנהלות שירות הביטחון הכללי בחקירה הן חמורות וטעונות בדיקה; ואולם בנסיבות המקרה דן, מקומם של הדברים להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התשפ"א (2.7.2021).

ש ו פ ט ת